

روم رؤیا را برپا می‌دارد — شماره پانزده

آزمون نهایی: بیداری به جدال نبوی تصویر وحش

Jeff Pippenger

2024-09-03

اکنون ما در دورهٔ آزمون صورتِ وحش هستیم، و نخستین مناقشهٔ نبوی در تاریخ ادونتیسیم اکنون بار دیگر در حال تکرار است. در ژوئیهٔ ۲۰۲۳، میکائیل رئیس فرشتگان فرود آمد تا استخوان‌های خشک و مردهٔ حزقیال را بیدار سازد؛ آنان که در کوچهٔ آن شهر عظیم، یعنی سدوم و مصر، مقتول افتاده بودند. در آنجا، در باب یازدهم مکاشفه، ایشان به واسطهٔ افاضهٔ روح از خوابِ مرگِ خویش بیرون آورده می‌شوند. در باب سی‌وهفتم حزقیال، پیام چهار باد به‌عنوان همان پیامی معرفی می‌شود که استخوان‌های خشکِ مرده را، که به‌عنوان تمامی خاندان اسرائیل شناخته می‌شوند، به لشکر خداوند مبدل می‌سازد. نبی دانیال نمایانگر دو شاهدِ مقتول یوحناست، و همچنین نمایانگر کسانی است که در وادی استخوان‌های خشکِ مرده‌اند، و نیز باکره‌گانِ دانا را در مثل نمایندگی می‌کند.

جب ملیریون نے تمثیل کو پورا کیا، تو انہوں نے پہچان لیا کہ ان کا تجربہ اسی تمثیل میں ظاہر کیا گیا تھا۔ ایک لاکھ چوالیس ہزار کو بھی یہ پہچاننا ہوگا کہ وہ تأخیر کے وقت میں رہے ہیں۔ دانی ایل کی مانند، باب نو میں، انہیں یہ بھی پہچاننا ہوگا کہ وہ احبار چھبیس کے سات زمانوں کے مطابق دشمنوں کی سرزمین میں منتشر کیے گئے ہیں، اور نیز نبوکدنصر کی حیوانات والی مخفی تمثیل کو بھی سمجھنا ہوگا۔

در هر يك از اين سطور، آزمونی نبوی از کلام خدا به تصویر کشیده شده است. آن دو شاهد که در کوچه مرده‌اند، آنگاه که زنده می‌شوند، از روح پر می‌گردند. استخوان‌های خشکِ حزقیال نیاز داشتند که پیامی نبوی را بشنوند. دانیال، هنگامی که به وضعیت پراکندگی خویش بیدار شد، در حال مطالعهٔ نوشته‌های موسی و ارمیا بود. در باب دوم، دانیال و آن سه یار برگزیده، به‌گونه‌ای استعاری، به این واقعیت بیدار شدند که تحت فرمان مرگ قرار گرفته‌اند؛ و سپس نور نبوی‌ای که پنهان شده بود و آنگاه مهرگشایی شد، دانیال و سه دوستش را رهایی بخشید. باکره‌های مثل، در نیمه‌شب، با «آوازی» بیدار می‌شوند. ملیری‌ها زمانی بیدار شدند که مسیح دست خود را از روی آشکال نمودار برداشت. در هر شش شاهد، این یک پیام نبوی است که مردگان یا خفتگان را بیدار می‌سازد. سپس این امر آزمونی پدید می‌آورد که در پایان فرایند آزمون، دو طبقه در آن آشکار می‌شوند.

بر بنیاد این سطور، مقرر می‌گردد که چون آن یکصد و چهل و چهار هزار در ایام آخر بیدار شوند، این همان پیام حزقیال دربارهٔ چهار باد، و نیز پراکندن هفت‌باره موسی در لاویان بیست‌وشش است. این پیام رستاخیز است که به‌وسیلهٔ میکائیل رئیس فرشتگان آورده می‌شود. این همان پیام رؤیای نهانی نبوکدنصر دربارهٔ تمثال وحوش است.

की परमेश्वर "पहचान जसिकी, है तेल पास उनके क्या कहि जाती की पर आधार इस परीक्षा की कुँवारियों पहचान उनकी कसिमझा यह उन्होंने जब हुए जागृत तब मलिरवादी है। गई की में रूप के" सन्देशों के आत्म्या पहले उन्हें जसिने देखा प्रमाण वही उन्होंने जब भी तब और, है गई की में वचन भवषियद्वाणीमय के परमेश्वर था। करता संकेत ओर की, 1844 अक्टूबर 22 में वास्तव, था कथिा प्रेरति लिए के करने भवषियद्वाणी की 1843 कएि जागृत हज़ार चवालीस लाख एक में दनिों अंतमि जब कहि होता स्थापति यह पर आधार के रेखाओं-तर्क इन दो के उपासकों जो जाएँगे कएि जागृत प्रत के सन्देश परीक्षात्मक भवषियद्वाणीमय ऐसे एक वे तब, जाएँगे है। करता उत्पन्न वर्ग

تمام این خطوط در دورهٔ آزمون نبوی ای که به وسیلهٔ تشکیل صورتِ وحش و برای وحش نمایانده شده است، کمال و تحققِ نهایی خود را می‌یابند. آن آزمون هنگامی پایان می‌پذیرد که در قانون یکشنبه، زمان آزمایش برای باکره‌ها بسته شود. از این رو، فرایند آزمون صورتِ وحش که مکرراً به عنوان آزمونی نمایانده می‌شود که آشکار می‌سازد چه کسانی پیام گشوده شده را فهمیده‌اند، به وسیلهٔ همه این خطوط نبوی بازنمایی شده است. در دانیال دوازده، حکیمانی که افزایش معرفت را درمی‌یابند، از فرایند آزمونی سه مرحله‌ای عبور می‌کنند که به صورت پاک ساخته شدن، سفید گردیدن و آزموده شدن نشان داده شده است. آن سه مرحله، مراحل اقلی است که به وسیلهٔ روح القدس آورده می‌شود و بیانگر اقلی نسبت به گناه، عدالت و داوری است. آن سه مرحله، صحن، مکان مقدس و قدس الاقداس هستند. آن سه مرحله همچنین در سه فرشتهٔ مکاشفه چهارده، و نیز در تجربه دانیال و سه یار شایسته در باب یک بازنمایی شده‌اند. در آنجا ایشان نخست از آزمون خوراکی گذشتند، سپس از آزمون بصری، و سرانجام سومین آزمونی را که از سوی پادشاه شمال داده شد—که به وسیلهٔ نبوکدنصر نمایانده شده است—با موفقیت پشت سر گذاشتند.

اور ان چار بچوں کو خدا نے ہر قسم کی تعلیم اور حکمت میں علم اور فہم بخشا؛ اور دانی ایل کو ہر طرح کی رویاؤں اور خوابوں کی سمجھ عطا ہوئی۔ پھر ان دنوں کے اختتام پر، جن کے بارے میں بادشاہ نے فرمایا تھا کہ انہیں پیش کیا جائے، خواجہ سراؤں کے سردار نے انہیں نبوکدنصر کے حضور پیش کیا۔ اور بادشاہ نے ان سے گفتگو کی؛ اور ان سب میں دانی ایل، حننیاہ، میسائیل، اور عزریاہ کے مانند کوئی نہ پایا گیا؛ اس لیے وہ بادشاہ کے حضور کھڑے رہنے لگے۔ اور حکمت اور فہم کے ہر معاملہ میں، جس کے بارے میں بادشاہ نے ان سے دریافت کیا، اس نے انہیں اپنے تمام مملکت کے سب جادوگروں اور نجومیوں سے دس گنا بہتر پایا۔ دانی ایل 1:17-20.

دانیال و آن سه یار برجسته را آخرین سه آزمون، نبوکدنصر برپا کرد؛ از این رو، آزمون نهایی نبوی که دانیال و آن سه یار برجسته ممثل آن‌اند، دربارهٔ بابل است، زیرا نبوکدنصر پادشاه بود؛ و این در اشعیا باب هفت، آیات هشت و نه، پادشاه، پایتخت یک قوم، و «سر»ی را برقرار می‌سازد که نمادهایی قابل‌تبادل‌اند. «سر» نمایانگر سر بابل جدید در ایام آخر است. آن «سر» در ایام آخر، فاحشهٔ مکاشفهٔ هفده است که بر پیشانی او نوشته شده است: «سر، بابل عظیم، مادر فاحشه‌ها و رجاسات زمین.»

آخرین آزمون نبوی یکصد و چهل و چهار هزار تن، با درک درست یا نادرست «سر» بابل مدرن در ایام آخر ارتباط دارد. آخرین آزمون آنان همچنین شامل این فہم است که بابل مدرن و روم مدرن نمادهایی قابل‌تبادل‌اند، و از این رو «سر» بابل مدرن در هر یک از این دو خط، همان «سر» واحد است، زیرا اینها نمادهایی قابل‌تبادل‌اند.

«دنیا از طوفان و جنگ و نزاع آکنده است. با این حال، زیر یک سر—قدرت پاپی—مردم متحد خواهند شد تا در شخص شاهدان خدا با خدا مخالفت ورزند.» شهادت‌ها، جلد ۷، ص. ۱۸۲.

دانیال و سه یار شایسته نشان می‌دهند که آزمون نهایی نبوی، زیرا همواره آزمونی بر سر نبوت است، آزمونی است دربارهٔ موضوع روم؛ زیرا سر این نظام در ایام آخر، قدرت پاپی است که به وسیلهٔ نبوکدنصر، نخستین سر بابل، نمونه‌وار معرفی شده است؛ همان که شخصاً دانیال و آن سه یار شایسته را آزمود. مناقشہ‌ای که دانیال و سه یار شایسته نمونه آن هستند، همچنین به وسیلهٔ نخستین مناقشہ در تاریخ بنیانی ادونتیسیم، آن گونه که در نمودار ۱۸۴۳ به تصویر درآمده است، از پیش ترسیم شده بود؛ نموداری که به هدایت دست خداوند تنظیم شد و نباید تغییر می‌یافت. مناقشہ‌ای که در نمودار ۱۸۴۳ بازنمایی شده بود، بر این شناسایی استوار بود که آیا آنتیوخوس اپیفانس یا روم بت‌پرست آن قدرتی است که رؤیا را در آیه چهاردهم از فصل یازدهم کتاب دانیال برقرار ساخت.

در تاریخ ایام آخر، آن یکصد و چهل و چهار هزار نفر در خصوص فهم نبوی خویش آزموده خواهند شد. فهم نبوی به واسطه خطوط گوناگون نبوت که آزمون نهایی را از حیث ماهیت، نبوی استوار می‌سازند، تثبیت می‌گردد. این آزمون تدریجی خواهد بود و با ظهور دو طبقه از پرستندگان به فرجام خود خواهد رسید.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਵੀਂ ਜਦੋਂ ਹੈ ਹੁੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵੇਲੇ ਉਸ ਪਰਖ, ਹੈ ਗਿਆ ਦਰਸਾਇਆ ਵੱਚਿ ਬਾਰਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾਨੀਏਲ ਜਵਿੱ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਜਾਵੇ ਕੀਤਾ ਗੁਰਗਣਿ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ ਹੁੰਦੀ ਇਹ ਫਰਿ ਪਰਖ ਪਹਲੀ ਅਤੇ, ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਕੀਤੀ ਅਨਮੁਹਰ ਰੇਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਪਰਖ ਅਗਲੀ ਅਤੇ, ਦਰਸਾਇਆ ਵਜੋਂ ਜਾਣਾ ਕੀਤੇ ਸੁੱਧ "ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਪਰਖ ਇਸ ਜਾਵੇ ਕੀਤਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਨੂੰ ਜਸਿ, ਹੋਈ ਸਮਾਪਤ ਤੇ ਪਰਖ ਅੰਤਮਿ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਪੁਰਕਰਿਆ ਇਹ ਅਤੇ, ਕਹਿ" ਜਾਣਾ ਕੀਤੇ ਚੌਥੇ "ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਜਾਂਦੇ" ਅਜਮਾਏ "ਵਰਗ ਦੇਵੇਂ ਜੱਥੇ ਹੈ ਉਹ ਪਰਖ ਅੰਤਮਿ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਹੈ ਗਿਆ ਦਰਸਾਇਆ ਵਜੋਂ ਜਾਣਾ ਅਜਮਾਏ" । ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਹੈ ਤੇਲ ਕੋਲ ਉਨਹਾਂ ਕੀ ਹਨ ਕਰਦੇ ਪਰਗਟ ਉਹ ਹੀ ਓਥੇ ਅਤੇ, ਹਨ

دانیال بابِ اول براہِ راست آخری آزمائش کی نشان دہی کرتا ہے، اور یوں دانیال اُس آزمائش کی نشان دہی کر رہا ہے جو ”حیوان کی مورت کی تشکیل“ کے طور پر پیش کی گئی ہے، اور یہی وہ ”آزمائش ہے جس میں خدا کے لوگوں کو کامیاب ہونا ہے“، دونوں صورتوں میں: ”ان پر مہر ہونے“ سے پہلے بھی، اور ”مہلتِ آزمائش کے ختم ہونے“ سے پہلے بھی، جو عنقریب آنے والے اتوار کے قانون پر واقع ہوگا۔

آزمون چگونگی تشکیل صورت وحش، مستلزم آزمون نبوی فهم ساختار نبوی اتحاد سه گانه است. اژدها، وحش، و نبی کاذب دارای ساختار نبوی مشخصی هستند که بر کثرتی از گواهان نبوی استوار شده است. فهم این که اتحاد سه گانه در ایام آخر چگونه به عنوان یک قدرت واحد نبوی به هم می پیوندد، همانا فهم چگونگی تشکیل صورت وحش است.

نمونه‌ای ساده، اما در عین حال پیچیده، از اهمیت درک این‌که تصویر وحش در ایام آخر چگونگی شکل می‌گیرد، شهادت پولس دربارهٔ مرد گناه در باب دوم دوم تسالونیکیان است. پولس به رابطهٔ نبوی روم بت‌پرست و روم پاپی می‌پردازد، و چون چنین می‌کند، مشخص می‌سازد که «رابطهٔ نبوی روم بت‌پرست و روم پاپی» موضوعی است که دو طبقه از پرستندگان را آشکار می‌سازد.

ایک گروہ ہے جو ”بت پرست روم اور پاپائی روم کے نبوتی تعلق“ کی سچائی سے محبت کرتا ہے، اور دوسرا گروہ وہ ہے جو اس سچائی سے محبت نہیں کرتا اور اس لیے سخت گمراہی پاتا ہے۔ بت پرست روم اور پاپائی روم کا وہ نبوتی تعلق جسے پولس نے بیان کیا، ان بہت سے نبوتی مقامات میں سے صرف ایک ہے جو ان دونوں قوتوں کے باہمی تعلق کو، اور نیز ریاستہائے متحدہ کے ساتھ ان دونوں قوتوں کے تعلق کو بھی ظاہر کرتے ہیں۔

روم بت پرست اژدها است، روم پاپی وحش است، و ایالات متحده نبی کاذب است. آخاب آن پادشاه اژدها، بر ده پادشاه، است که با ایزابل فاحشه ازدواج کرده است؛ همان که بر مجموعه‌ای دوگانه از انبیای کاذب فرمان می‌راند. انبیای مذکر، انبیای بغل بودند، و کاهنان بیشه نمایانگر الهه مؤنث، عشتاروت، بودند. اینان با هم نبی کاذب ایام آخر را نمونه‌وار مجسم می‌سازند؛ همان که صورتی از وحش را پدید می‌آورد، چنان‌که در کاهنان مؤنث و انبیای مذکر نمود یافته است.

اژدها آخاب است، که نمادی از ده پادشاهِ مکاشفه هفده است، و هفتمین پادشاهی از هشت پادشاهی می‌باشد. پادشاهی ششم، ایالات متحده است، انبیای کذبِ ایزابل؛ پادشاهی هفتم، ده پادشاه، یعنی سازمان ملل متحد، قدرت اژدهاست؛ و پادشاهی هشتم، که از آن هفت است، همان پادشاهی پنجم است که زخم مهلک برداشت، و به‌عنوان پادشاهی هشتم و نهایی، یعنی وحش، زنده می‌شود، که ایالات متحده و سپس تمام جهان برای آن و از آن صورتی می‌سازند.

دانیال باب اول یک آزمون نهایی نبوی را مشخص می‌کند که مستلزم درک روم است، آن‌گونه که در کلام خدا بازنمایی شده است. دوم تسالونیکیان مشخص می‌سازد که آزمون نهایی نبوی شامل نوری درباره ساختار روم مدرن است، آن‌گونه که به واسطه رابطه نبوی و سیاسی میان روم بت‌پرست و روم پاپی بازنمایی شده است.

دانیال کے باب دو سے واضح ہوتا ہے کہ آخری ایام میں ایک بھید کھولا جاتا ہے جو ایک لاکھ چوالیس ہزار کو آزماتا ہے، کیونکہ باب دو میں دانیال اور اُس کے تین رفیق خدا کے آخری زمانہ کے لوگوں کی نمائندگی کرتے ہیں۔ وہ نبوی بھید جو کھولا جاتا ہے، اور یوں انہیں آزماتا ہے، نبوکدنضر کا اُس مورت سے متعلق مخفی خواب ہے جو درندوں کی علامت ہے؛ پس یہ ایک لاکھ چوالیس ہزار کے لیے آخری آزمائش کی نمائندگی کرتا ہے، جو، جیسا کہ سسٹر وانٹ نے قلم بند کیا، ”حیوان کی مورت کی تشکیل“ ہے۔

آزمایشی کہ باب دوم دانیال آن را نمایندگی می‌کند، تحت تهدید مرگ قرار داده شده است. این امر، به منزله تصویری از ایام آخر، آنچه را تأیید می‌کند که پولس تعلیم داد هنگامی که آن فریب عظیم را که بر کسانی عارض می‌شود که حقیقت را محبت نمی‌ورزند، مشخص ساخت. در تاریخ دانیال، فهم او مردان حکیم بابل را نجات داد، اما پس از آزمون نهایی ایام آخر، دیگر مهلت توبه‌ای وجود ندارد.

هر خط از مجادله درباره روم به عنوان نمادی که ما شناسایی کرده‌ایم، شهادتی مستقیم بر مجادله‌ای فراهم می‌آورد که اکنون در جریان است. همان‌گونه که جنبش قانون‌گذاری یکشنبه اکنون در تاریکی راه خود را می‌گشاید، کلام نبوی خداوند، نزدیک شدن آن را مشخص می‌سازد، هرچند نفوس بسیار اندکی فرزندان روز هستند، و آنان که فرزندان روز نیستند، از این‌رو آگاه نیستند که ریگ‌های زمان آزمایش به شتاب در حال فرو ریختن است. این امر در چارچوبی رخ می‌دهد که خواهر وایت آن را مشخص کرده است، جایی که حرکات نهایی، حرکاتی سریع خواهند بود. در ژوئیه ۲۰۲۳، میکائیل فرود آمد تا لشکر عظیم خود را برپا دارد، اما برای آنکه کسی جزئی از آن لشکر باشد، نخست باید کاری نبوی به انجام برسد، و آن کار در محیط سیاسی‌ای به انجام می‌رسد که در آن، تصویر وحش در حال شکل‌گیری است.

کاری نبوتی که باید به انجام برسد، دربرگیرنده تشخیص شکل‌گیری صورت وحش است. دانشجوی نبوت باید از رهگذر رویدادهایی که در تاریخ جاری در حال وقوع است، تشخیص دهد که عوامل مذهبی و سیاسی‌ای که صورت وحش را در ایالات متحده پدید می‌آورند، در جریان‌اند. دانشجوی همچنین باید تشخیص دهد که صورت وحش از لحاظ نبوتی چگونه، آن‌گونه که در کلام خدا بیان شده است، شکل می‌گیرد. او نیز باید تشخیص دهد که هم‌زمان با شکل‌گیری صورت وحش در ایالات متحده، صورت خدا در آن یکصد و چهل و چهار هزار نفر در حال شکل گرفتن است. او باید موازات تاریخ ایام آخر را با میلی‌ها در طی شکل‌گیری پیام فریاد نیمه شب در تاریخ ایشان درک کند، آنگاه که به این واقعیت بیدار شدند که در زمان درنگ مثل قرار دارند، و بنابراین خود ایشان همان باکره‌ها هستند. هر سه عنصر بخشی از آزمون نبوتی‌اند که از ژوئیه ۲۰۲۳ آغاز به آشکار شدن کرد.

«حکم بر حکم» هر مجادله‌ای درباره روم که در تاریخ ادونتیستی پدید آمده است، تاریخ مقدسی بوده است که در ایام آخر تکرار می‌شود. مجادله نهایی بر سر روم، پیامدی مستقیم از امتناع قوم خدا از بیدار شدن در برابر پیامی است که در ژوئیه ۲۰۲۳ رسید.

«خدا قوم خویش را بیدار خواهد کرد؛ اگر وسایل دیگر کارگر نیفتد، بدعت‌ها در میان ایشان راه خواهد یافت که آنان را غریب کند و گاه را از گندم جدا سازد. خداوند همه کسانی را که به کلام او ایمان دارند فرامی‌خواند که از خواب برخیزند. نور گران‌بهایی آمده است که مناسب این زمان است. این نور، حقیقت کتاب مقدسی است که خطرهایی را که درست در برابر ما قرار دارند آشکار می‌سازد. این نور باید ما را به مطالعه‌ای مجدانه در کتب مقدس و به دقیق‌ترین بررسی

مواضعی که بر آن ایستاده‌ایم رهنمون شود. خواست خدا این است که همه جنبه‌ها و مواضع حقیقت، با دعا و روزه، به‌طور کامل و پیگیرانه مورد جست‌وجو قرار گیرد. ایمانداران نباید در فرضیات و تصورات مبهم از آنچه حقیقت را تشکیل می‌دهد آرام گیرند. ایمان آنان باید استوارانه بر کلام خدا بنا شود، تا چون زمان آزمایش فرا رسد و ایشان برای پاسخ‌گویی درباره ایمان خود در برابر شوراها حاضر شوند، بتوانند با حلم و ترس، علت امیدی را که در ایشان است بیان کنند.

«هَلان دهید، هَلان دهید، هَلان دهید. موضوعاتی که ما به جهان عرضه می‌کنیم، باید برای ما واقعیتی زنده باشند. مهم است که در دفاع از تعالیمی که آنها را اصول بنیادین ایمان می‌شماریم، هرگز به خود اجازه ندهیم استدلال‌هایی به کار ببریم که از هر جهت استوار نباشند. این‌گونه استدلال‌ها ممکن است برای خاموش ساختن یک مخالف سودمند باشند، اما حقیقت را حرمت نمی‌نهند. ما باید استدلال‌های استوار ارائه کنیم؛ استدلال‌هایی که نه فقط مخالفان ما را خاموش سازند، بلکه نزدیک‌ترین و موشکافانه‌ترین واریسی را نیز تاب آورند. در میان کسانی که خود را برای مناظره‌گری تربیت کرده‌اند، این خطر بزرگ وجود دارد که کلام خدا را با انصاف به کار نبرند. در رویارویی با یک مخالف، باید کوشش صمیمانه ما این باشد که موضوعات را چنان عرضه کنیم که در ذهن او اعتقاد پدید آورند، نه اینکه صرفاً در مؤمن اطمینان ایجاد کنیم.»

«هر اندازه که پیشرفت فکری انسان باشد، مبدا حتی برای لحظه‌ای بیندیشد که نیازی به کاوشی ژرف و پیوسته در کتب مقدس برای نور بیشتر نیست. ما به‌عنوان قومی، فرداً فراخوانده شده‌ایم که شاگردان نبوت باشیم. باید با جدیت مراقب باشیم تا هر پرتوی از نوری را که خدا به ما عرضه خواهد کرد، تشخیص دهیم. ما باید نخستین درخشش‌های حقیقت را دریابیم؛ و از طریق مطالعه‌ای آمیخته با دعا، می‌توان نور روشن‌تری به دست آورد که بتوان آن را در برابر دیگران قرار داد.» Testimonies, Volume 5, 708.

پروتستان‌های روزگار میلر نپذیرفتند که تابع قواعد دستور زبان باشند، و بر آن شدند که واژه «نیز» را در آیه چهاردهم نادیده بگیرند؛ واژه‌ای که از حیث دستوری نشان می‌دهد «غارتگران قوم تو» نمایانگر قدرتی تازه بودند که به جریان رویدادهایی که در آیاتی - که آیه چهاردهم در میان آن‌ها قرار دارد - بازنمایی شده‌اند، وارد می‌شد. اوریا اسمیت نیز دقیقاً همین کار را کرد، آنگاه که شواهد دستوری‌ای را نادیده گرفت که ثابت می‌کند پادشاه شمال در آیه سی‌وششم و سپس در آیه چهلیم، همان پادشاه شمالی می‌بایست باشد که از آیه سی‌ویکم بدین‌سو موضوع سخن بوده است.

امروز کسانی که تعلیم می‌دهند ایالات متحده همان «دزدان» است، از عبارتی از خواهر وایت استفاده می‌کنند که در آن قدرت پایی و ایالات متحده به‌عنوان دو قدرت اصلی آزاردهنده در روزهای آخر معرفی شده‌اند، و با تحریف دستور زبان استدلال می‌کنند که مراد عبارت «دنایای قدیم» که خواهر وایت برای تعریف اروپا به‌کار می‌برد، در واقع تاریخ گذشته است. دستور زبان این عبارت ثابت می‌کند که این فرض نادرست است، و شیوه‌ای که خواهر وایت در این عبارت از «دنایای قدیم» استفاده می‌کند، با نحوه‌ای که او در دیگر بخش‌های نوشته‌هایش این اصطلاح را به‌کار می‌برد، هماهنگ است. او در این کاربرد، همچنین با مورخانی هم‌نظر است که تعبیر «دنایای قدیم» را در نسبت با «دنایای جدید» برای تمایز گذاشتن میان اروپا و قاره‌های آمریکا به‌کار می‌برند.

«رومنیت در جهان کهن و پروتستان‌تیسیم مرتد در جهان نو، در قبال کسانی که همه فرامین الهی را حرمت می‌نهند، همان مسیری مشابه را در پیش خواهند گرفت.» نبرد عظیم، ۶۱۵.

از نظر دستوری، عبارت «تعقیب خواهد کرد» نشان می‌دهد که هر دو قدرتی که به‌وسیله «جهان قدیم» و «جهان جدید» نمایان شده‌اند، هر دو در ایام آخر، آزار قوم خدا را «تعقیب می‌کنند»؛ و از نظر دستوری نادرست است که ادعا شود این جمله به «جهان قدیم» به‌عنوان تاریخ گذشته، و به «جدید» به‌عنوان ایام آخر اشاره دارد. «حکم بر حکم» همه منازعات کهن روم، دانشجوی نبوت ایام آخر را آگاه

می‌سازد که هنگامی که به آزمون صورت حیوان بیدار شوند، آن آزمون محیطی را نیز دربر خواهد داشت که در آن، شناسایی درست «غارتگران قوم تو» آشکار می‌گردد. فهم درست «غارتگران» بر نمودار پیشگامان 1843 بیان شده است، و از این رو حقیقتی بنیادین است که به واسطه اقتدار روح نبوت تأیید گردیده است. این امر نشان می‌دهد که هنگامی که دانشجویان نبوت به آزمون نهایی خود بیدار می‌شوند، موضوع «غارتگران» همچنین نمایانگر حمله نهایی بر حقایق بنیادین و روح نبوت خواهد بود.

ما این افکار را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.